

Оставиъ си възглавы,
И ето дедехъ тѣкъ при тебъ
Сънъ-тъ катъ ме сстави.
Недадехъ ли да заспѣхъ
Любовни-тѣ вѣди,
Бѣздушалъ азъ за тебъ станъ,
Стани се разбѣди!
Снага безцѣна на легло
Дѣжи, и въ сънъ почива;
Но събѣди се, вижъ и чуй
Того что не заспива.
Омили се съ мене и станъ,
Стани утѣхъ днеси;
Тоскъ сгънъ что ли запали ты
Окъ веда се само не гаси.
Незнайахъ азъ че ангелъ
Имало тѣкъ да славватъ,
Съ цветъшки съразъ на сеѣта
Предъ насъ да се показватъ.
Откри ли се че те видѣхъ